

Tùy bút
Chủ đề: Tên phi công Phản trắc
Tác giả: KQ Lê Phiếu

SỰ THẬT VỀ TÊN PHI CÔNG NGUYỄN THÀNH TRUNG

**Không Đoàn 63
Khu Trục-F5 KLVNCH**

Chuyện cách đây đã hơn 45 năm, ngày 8/4/1975 một phi công của Không quân VNCH đã sử dụng phi cơ F5 thả hai trái bom xuống dinh Độc Lập trong lúc miền Nam đang hấp hối, sự việc xảy ra đã lâu nhưng không chìm vào dĩ vãng... tuy nhiên đã để lại trong đầu óc các thế hệ sau những suy nghĩ lộn xộn không đúng sự thật của lịch sử.

Tôi năm nay đã 70 tuổi ngày xưa nhập ngũ cùng ngày (1/6/69 K4/69 KQ) cùng học bay ở England AFB Louisiana Hoa Kỳ và tốt nghiệp A37, sau đó cùng xuyên huấn trở thành phi công F5 cuối tháng 12/1972, đương sự ở Biên Hoà còn tôi chuyển ra Đà Nẵng. Bài góp ý này tôi đã viết cách đây 5 năm đúng vào ngày tưởng niệm TC đánh chiếm đảo Hoàng Sa của VN và sau khi đọc bài trả lời phỏng vấn của NTT tôi quá ức lòng, bài viết của tôi có đăng trên Hội quán Phi dũng và hôm nay xin được chia sẻ...

Nguyễn thành Trung là ai?

Một sự kiện cách đây đã 40 năm mà hầu như ai cũng chưa quên, và mới đây báo Thanh niên (trong nước) đã đưa ra một bài viết về sự tiết lộ một bí mật mà NTT đã dấu kín trong suốt 40 năm qua “kế hoạch các phi công F5 không kích nhấn chìm 40 tàu Trung Quốc tái chiếm Hoàng Sa” khiến các độc giả nhất là giới trẻ, thế hệ sau của cả hai miền với bầu nhiệt huyết, lòng yêu nước trung thực và truyền thống chống ngoại xâm của cha ông, nức lòng và nuôi tiếc.

Các cháu góp ý... đọc xong các cháu xúc động muốn khóc và thâm oán trách Tổng Thống miền Nam Nguyễn Văn Thiệu lúc đó tại sao không “tiền trạm hậu tầu” bỏ dở kế hoạch nửa chừng, đừng tin vào Mỹ, v.v. Anh hùng phi công huyền thoại NTT còn kết thúc câu chuyện rất tâm lý “... đã để lại cái gánh nặng, nếu không thì thế hệ mai sau đỡ vất vả đường nào, v.v.” các cháu đã khóc thật lòng vì quá cảm kích câu nói này. Chính tôi đây cũng muốn khóc vì mình cũng là người trong cuộc, hôm nay đang được các cháu chiêm ngưỡng, nhưng cách đây 39 năm, khi các chiến hữu lần lượt cất cánh, tôi đã tự nguyện từ trên chiếc F5 leo xuống và ở lại, vẫn bị người anh em bên thắng cuộc tù đầy đi kinh tế mới khổ sai gần 20 năm...

Tôi đã khóc không phải vì nuôi tiếc cuộc đời mà chỉ tức tưởi không biết nói làm sao cho thế hệ con cháu ngày sau hiểu được dòng lịch sử nghiệt ngã hôm nay của dân tộc mà sự hủ lậu đã thắng nên văn minh, kẻ độc ác đã thắng nhân bản, khoan dung... Qua bài viết về NTT của tờ báo Thanh niên, với tư cách một người đồng môn, đồng khóa 4/69 KQ và thời gian học bay A37 căn cứ England AFB, LA với NTT. Tôi xin góp ý vài nhận xét như sau:

Tôi đã đọc bài viết của Long Ly Hồng Tiền 538 và gần đây tiếng nói của Thiếu tá Hồ kim Giàu phi đoàn trưởng của tôi và chỉ huy trực tiếp kế hoạch không kích trả đũa (không nghe nói tái chiếm) rất chính xác trung thực, tôi còn nhớ anh em dẫu cả vợ con người thân, ngồi bên nhau tâm tình tới hơn nửa đêm, Thiếu tá Giàu còn nói nửa đùa nửa thật “chúng mình ăn tết trước” (ý nói, ra đi có thể không trở về). Ngay cả vị chỉ huy trực tiếp trận đánh mà kế hoạch cho biết chỉ trước một ngày, vậy mà NTT lúc đó chỉ mới thiếu úy (ngày 28/6/1974 tôi mới được thăng cấp trung úy) đã nắm kế hoạch bí mật dấu kín suốt 40 năm? Chỉ có Phi Đoàn Hồng Tiền 538 đảm trách chọn 10 trong số 18 hoa tiêu cho cuộc không kích, NTT tăng lên năm phi đoàn, đương sự còn nói dối không ngượng miệng “các đại tá, trung tá tuyên bố ‘đánh VC chỉ để đánh chơi thôi’”. NTT còn biết được như vậy, còn VC thì sao? Cùng người VN nhưng thù giết lầm hơn bỏ sót, chôn sống

hàng ngàn người dân vô tội kể cả học sinh ở Huế. Trung Cộng cưỡng chiếm Hoàng Sa là do ai? Nước Việt Nam Theo đúng nghĩa chỉ tạm thời chia cắt, nhưng cả miền Bắc đúng đầu là Hồ Chí Minh lúc đó... Trung Cộng đã là quan thầy. Với hai gọng kìm, vừa thù trong, vừa giặc ngoài cấu kết. Miền Nam có thể làm gì được? Nhưng cuộc hải chiến ngăn ngui đẫm máu vẫn đã xảy ra ngày 19/1/1974 mặc dù không tương quan lực lượng đã làm rung động lòng người. Thiếu tá Nguyễn Văn Thà và 70 chiến hữu của Hải Quân VNCH đã tử trận rất bi hùng. Biết sẽ chết vẫn chiến đấu tới cùng! Miền Bắc lúc bấy giờ im lặng nhưng cả miền Nam sôi sục...

Tổng thống Nguyễn Văn Thiệu có lẽ trong giây phút quá kích động đã quyết định trả đũa bằng một trận không kích mạo hiểm F5 (điều kiện và địa hình rất khó khăn chứ không phải như NTT nói phét 100% là thắng) không thành công thì cũng thành nhân, nhưng vào phút cuối, tôi tin rằng Tổng thống đã hủy bỏ vì không muốn hy sinh thêm nữa xương máu của chiến hữu. Về mặt quốc tế, hình như Mỹ không thể tham dự hay hậu thuẫn trong trường hợp này chứ không phải không muốn can thiệp?

Qua hai bài viết, một là cuộc phỏng vấn của báo Thanh Niên với NTT về kế hoạch phản công của các phi công F5 đã tiết lộ những bí mật mà anh hùng phi công huyền thoại NTT đã dấu kín trong suốt 40 năm qua... và bài thứ hai cuộc thảo luận với nhân vật sống Thiếu tá Hồ Kim Giàu Phi Đoàn Trưởng Hồng Tiến 538, trực tiếp chỉ huy phi vụ không kích đã lên phương án chu đáo, sẵn sàng cất cánh nếu vào phút cuối kế hoạch không hủy bỏ. Tôi không thể hiểu nổi với dụng ý gì? Và NTT đã suy nghĩ thế nào? Ai đã đứng sau lưng? Hay đã đến lúc tuổi già lắm cảm? Mà đương sự dám dựng lên sự kiện với những chi tiết láo khoét hết sức lố bịch.

Nguyễn thành Trung thật sự là ai? Một anh hùng phi công huyền thoại hay chỉ là nhân vật thức thời cơ hội? Lúc mới nhập ngũ tại TTHL Quang Trung ngày 1/6/69 Đại Đội 44, Tiểu Đoàn Nguyễn Huệ. Các bạn nào thuộc khóa 4/69KQ hẳn chưa quên danh hiệu “Trung gà tre” do cái dáng đi, kiểu cách ăn nói và khuôn mặt phẳng phất nét gian manh của đương sự (ngay cả bây giờ khi ngồi gác chân trên ghế sofa). Hành động của NTT thả đại hai quả bom xuống Dinh Độc Lập đã tác hại cho ai và ảnh hưởng những gì trong lúc cuộc chiến sắp tàn mà phần thắng đã 100% nghiêng về CS miền Bắc? Sau đó còn kéo thêm một số trở cờ theo gió bay A37 đội bom phi cảnh TSN trong lúc người dân đang đau khổ chạy loạn. Thử hỏi đó là hành động anh hùng, quân tử hay độc ác dã man? Có cần thiết hay không? Và phi vụ mà NTT đã phản nghịch đội bom Dinh Độc Lập hôm đó không phải chính thức của đương sự trực bay mà đây chỉ là tình cờ, Thiếu úy Nguyễn Văn Lượm (hiện đang ở Seattle, WA) từ Sài Gòn lên trễ và NTT đã bay thế.

Không có sự chuẩn bị trước nào cả, bởi vậy khi về đáp ở Phước Long ban đầu phi cơ vẫn bị bắn. Lúc còn ở trong trại tù tôi quên mất là năm nào, nhưng tôi đã tâm sự cùng một số bạn tù thân tín, rất tức giận khi học tập qua báo chí, đã bịa đặt ca ngợi anh hùng NTT đã dám đứng lên ca vang những bài hát ca ngợi “cách mạng” trong thời gian du học ở Mỹ nhân dịp vui Tết năm Tân Hợi (1971) mà lúc đó tôi cũng có mặt. Nếu đương sự là nội

tuyến được đảng CS gài đặt thì trong suốt hơn ba năm kể từ lúc chính thức trở thành một phi công A37 rồi F5 đương sự đã gây được những tác hại gì cho Quân Lực VNCH? Ở vào thời điểm 1972 trận chiến đang giai đoạn cao điểm khốc liệt, tiêu diệt được một phi công, nhất là đánh bom là cả một thành công và mơ ước lớn của CS Bắc Việt (một phần vì lòng căm thù) cũng như tổn thất nặng nề cho Quân Lực VNCH (đào tạo mất nhiều thời gian và rất tốn kém). CS Bắc Việt có thể cho đặt bom sát hại hàng chục nhân mạng vào mỗi sáng hoặc buổi họp hàng tuần. Tất cả hoa tiêu có mặt đầy đủ mà NTT với bộ đồ bay thực thụ rất dễ thực hiện? Hoặc phá hủy hàng loạt máy bay, cần gì hôm nay đương sự phải dôi trá theo lối trẻ con “cố ý đáp mạnh cho hu” còn việc Long Ly cho rằng NTT cố ý bay tụt hậu, dùng đại bác bắn Ng Thăng Long rồi nhảy dù phi tang.

Tôi, Phiếu 538 hoàn toàn không đồng ý với bạn, NTT không can đảm được như thế, hơn nữa đương sự có muốn thủ tiêu phải chờ cơ hội, cỡ như Trung tá Đàm Thượng Vũ hoặc Thiếu tá Hồ Kim Giàu nhà mình, còn Ng Thăng Long mới ra trường, đang huấn luyện đâu có nhiều “nợ máu”. Thật ra đây là lỗi của NTT, thiếu kinh nghiệm, làm chết tan xác wingman của mình. Theo nguyên tắc bay hợp đoàn, hai đầu cánh phi cơ cách nhau không quá 1 mét. Và số 2 phải luôn thấp hơn khoảng hai tấc. Đồi tần số, leader phải chờ số hai click trước. Đàng này có lẽ cả hai cùng làm một lúc nên mới xảy ra “sự cố”. Khi đã va chạm vào nhau, số một ở vị trí phía trước còn có khoảng thời gian 10 giây để nhảy dù... nên NTT đã thoát chết, còn phi cơ của Ng Thăng Long bị chạm ở phần đầu nên vỡ tung tức khắc.

Long Ly nói đúng, NTT tưởng rằng dân bay F5 chỉ còn độc nhất là mình nên đương sự đã nói láo trắng trợn. Đồi tai nạn do thiếu kinh nghiệm thành cố ý đáp đường băng ngắn. Đã làm hư hại hai phi cơ. Dù cho rằng NTT là người do CS Bắc Việt đã gài đặt, thì trong thời gian 72–75, với nhiệm vụ một phi công A37. Đương sự phải thi hành bao nhiêu phi vụ, thực hiện bao nhiêu lần đánh bom để bảo toàn thân phận? Lẽ dĩ nhiên đương sự không thể đánh sai mục tiêu. Vì có máy ảnh chụp kết quả, L19 chỉ dẫn. Quân bạn chứng kiến, leader hoặc wingman theo dõi từng pass một. Tóm lại NTT không thể không trút bom xuống đồng đội mình (VC). Thử hỏi NTT đã mang một sứ mệnh, trọng trách ghê gớm gì mà đồng đội phải hy sinh như thế để bảo toàn thân phận cho đương sự!??

Trong suốt gần 40 năm qua, báo chí thường nhắc đến NTT với danh xưng một anh hùng phi công huyền thoại, theo tôi nghĩ, dù ở chiến tuyến nào, chủ nghĩa CS hay tư bản, hành động của một cá nhân dám hy sinh cả tánh mạng, bất chấp mọi tai ương để mang lại đại nghĩa cho lý tưởng của mình đó mới được gọi là anh hùng, một thành quả, một ý chí, đòi hỏi sự tài ba, xuất chúng không ai làm được. Tự nó sẽ đi vào huyền thoại... trong lòng mọi người...

Anh hùng Lý Tông, một phi công A37 của QLVNCH, vượt thoát lao tù CS, qua đến Mỹ bằng đường bộ, trở lại VN dùng phi cơ dân sự rải truyền đơn kêu gọi toàn dân đứng dậy đòi tự do, nhảy dù bị bắt bị gán tội không tặc, ở tù nhiều năm nhưng được cả thế giới ngưỡng mộ. Ra tù trở về Mỹ lại mượn máy bay rải truyền đơn thách thức cả nước CS

Cuba. Lại tiếp tục dùng máy bay từ Thailand bay qua VN rải truyền đơn lại ở tù. Đòi người có được bao nhiêu cái thập niên mà Lý Tổng đã đếm hơn hai cái trong các lao tù khắc nghiệt, bình tĩnh thông thả đếm như chiêm ngưỡng một thành quả, một cái giá đương nhiên mà anh phải trả. Biết đâu anh đang mỉm cười tự nhủ “không chết, vẫn còn hên”.

Hành động phi thường của Lý Tổng vẫn chưa dám đi vào huyền thoại, còn NTT vội vã trút bỏ hai trái bom để giết Tổng thống Nguyễn Văn Thiệu, trong lúc miền Nam đang dấy chết, rồi ào ạt thả bom xuống phi cảng TSN bắt chấp người dân đang đau khổ chạy trốn. Một hành động mà bất kỳ người phi công khu trục nào cũng làm được nếu mất nhân tính. Người phi công F5 phản bội Nguyễn Thành Trung, anh hùng ở chỗ nào? Huyền thoại ở đâu?

Lê Phiếu,

Cựu Phi công F5,

Phi đoàn 538–Hồng Tiến

Nguồn: <https://hoiquanphidung.com/echo/index.php/vnaf/item/577-s-th-t-v-ten-phi-cong-nguy-n-thanh-trung-kq-le-phi-u>

Comments

Hello Phiếu

Tất cả những gì NTT nói toàn là không có, tôi đã được xem qua đã lâu rồi.

Tôi cùng phi đoàn 540 Hắc Ưng tại căn cứ Biên Hòa. 4 phi tuần từ Biên Hòa ra Đà Nẵng nhập chung 1 phi tuần ở Đà Nẵng tổng cộng 5 phi tuần đánh Hoàng Sa. Chúng tôi được nghe 1 trung tá trong hàng quân chiến cuộc thuyết trình F5 sẽ ra đánh Hoàng Sa. Từ Biên Hòa bay ra Đà Nẵng rồi lấy xăng dầu đầy đủ với 3 bình xăng phụ chỉ mang theo 2 quả 250lb. Tính khoảng cách từ Đà Nẵng ra Hoàng Sa phải dùng bình xăng phụ trước rồi eject thì mới đủ để về đáp. Nếu bay tới mục tiêu mà phải tìm kiếm e có trở ngại về đáp vì không đủ xăng.

Sau khi nghe thuyết trình xong về phi đoàn chờ lệnh đến chiều hôm mùng 2 Tết thì được bỏ lệnh hành quân.

Vũ Kim Bài

PD–540 Hắc Ưng

(30/06/2020)

*Nguồn: Internet eMail by **psxh** chuyển*

*Đăng ngày Thứ Hai, July 6, 2020
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*